

دهقان گفته برخی القا می کنند که اگر یک نظامی رئیس جمهور شود نظامی گری را حاکم می کند؛ اما نظامی ها می دانند که این کار با نظامی ها سازگار نیست.

مهم ترین ویژگی فرد نظامی حس وطن دوستی است؛

اگر قانون به فرد نظامی اجازه حضور در انتخابات نمی دهد پس او حق نامزد شدن ندارد اما مثلا در قانون انتخابات مجلس شورای اسلامی آمده است که هر فردی در هر سمتی که خواهان شرکت در انتخابات است باید شش ماه قبل از سمت خود استعفا دهد و هنگام ثبت نام استعفای خود را ارائه کند؛ در حقیقت نظامی ها حق شرکت در انتخابات را ندارند. اما نظامی ها می دانند که این کار با نظامی ها سازگار نیست.

به گزارش اسپادانا خبر، نظامی ها در گفتگو با ایسنا گفته است:

اما آنچه موجب نگرانی داوطلب شدن فرد نظامی در انتخابات می شود و البته من هم این نگرانی را دارم زمانی است که نظامیان سازمان یافته بخواهند یک جایگاه سیاسی را اشغال کنند که شدیدترین نوع آن کودتا و در حداقل ترین سطح روی کارآمدن یک نظامی به کمک سایر نظامیان است که هر دو حالت مذموم و غیرقابل قبول است و قطعاً من چنین وضعیتی را تایید نمی کنم. ضمن اینکه در این کشور نه می توان کودتا کرد و نه شرایط کشور به گونه ای است که نظامیان سایرین را کنار بگذارند و فرد منتخب خود را جایگزین کنند. بعضی افراد هم اینگونه القا می کنند که اگر یک نظامی رئیس جمهور شود، نظامی گری را حاکم می کند؛ یعنی با خلع مقامات از مناصب شان و روی کار آوردن نظامیان، حکومت نظامی را حاکم و آزادی ها را محدود می کند در حالی که در ایران درآستانه ورود به قرن جدید امکان نظامی گری و اعمال حکومت نظامی وجود ندارد. اما نظامی ها می دانند که این کار با نظامی ها سازگار نیست. اما آنچه موجب نگرانی داوطلب شدن فرد نظامی در انتخابات می شود و البته من هم این نگرانی را دارم زمانی است که نظامیان سازمان یافته بخواهند یک جایگاه سیاسی را اشغال کنند که شدیدترین نوع آن کودتا و در حداقل ترین سطح روی کارآمدن یک نظامی به کمک سایر نظامیان است که هر دو حالت مذموم و غیرقابل قبول است و قطعاً من چنین وضعیتی را تایید نمی کنم. ضمن اینکه در این کشور نه می توان کودتا کرد و نه شرایط کشور به گونه ای است که نظامیان سایرین را کنار بگذارند و فرد منتخب خود را جایگزین کنند. بعضی افراد هم اینگونه القا می کنند که اگر یک نظامی رئیس جمهور شود، نظامی گری را حاکم می کند؛ یعنی با خلع مقامات از مناصب شان و روی کار آوردن نظامیان، حکومت نظامی را حاکم و آزادی ها را محدود می کند در حالی که در ایران درآستانه ورود به قرن جدید امکان نظامی گری و اعمال حکومت نظامی وجود ندارد. اما نظامی ها می دانند که این کار با نظامی ها سازگار نیست.

او گفته است:

در حوزه سیاست خارجی باید سیاست و راهبرد داشت نه برنامه. این راهبردها علاوه بر اینکه لازم است مبتنی بر رعایت سه اصل حکمت، عزت و مصلحت باشد باید با هدف تنش زدایی در ارتباط با دنیا به ویژه کشورهای همسایه و ایجاد و گسترش مناسبات همکاری با آنها تدوین شود؛ در واقع مناسبات خارجی باید به گونه ای سامان یابد که مردم سرزمین ایران عزتمندانه با سایر مردم جهان ارتباطات داشته باشند. برای رابطه با آمریکا دو شرط وجود دارد که اگر دولتمردان این کشور آنها را بپذیرند، قطعاً با آنها تعامل می کنیم. نخست اینکه آمریکایی ها تحت هیچ شرایطی در امور داخلی ایران دخالت نکنند. در واقع به دنبال این نباشند که چه کسی بر سر کار می آید. ملت ما بصیرت کافی برای تصمیم گیری را دارد و هزینه های مترتب بر آن را می پذیرد. دوم، به منافع و مناطق نفوذ ایران احترام بگذارند. آمریکا در این منطقه غریبه است. این در حالی است که این

برچسب ها: [انتخابات](#) [1]

[3] نیروهای مسلح

[4] دولت